

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 04 kwietnia 2018 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa **A. D.**

przeciwko **(...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda A. D. kwotę 2 453 złotych (dwa tysiące czterysta pięćdziesiąt trzy złote) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 11 lutego 2017 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda A. D. kwotę 2 511,70 złotych (dwa tysiące pięćset jedenaście złotych siedemdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 2020/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 16 września 2016 roku powód A. D. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 2 453 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 11 lutego 2017 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w wyniku kolizji drogowej uszkodzeniu uległ pojazd marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł.. Korzystający z tego pojazdu Ł. B. (1) zlecił naprawę uszkodzonego pojazdu, a na czas naprawy wynajął pojazd zastępczy. Za usługę najmu tego pojazdu została wystawiona faktura o numerze (...), po skorygowaniu, na kwotę 2 952 złotych brutto, a poszkodowany Ł. B. (1) miał prawo do odliczenia jedynie 50% podatku VAT.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wypłacił odszkodowanie z tytułu najmu pojazdu zastępczego w kwocie 246 złotych dokonując nadpłaty w kwocie 23 złotych, która została ubezpieczycielowi zwrócona.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 13 września 2017 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNe 2972/17 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w sprzeciwie od powyższego orzeczenia wniósł o oddalenie powództwa wskazując, iż w jego ocenie wypłacił on już należne odszkodowanie pokrywające zasadne koszty najmu pojazdu zastępczego, kwestionując jednocześnie wysokość stawki zastosowanej przez powoda za najem przedmiotowego pojazdu zastępczego oraz czas jego trwania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W wyniku kolizji drogowej uszkodzony został pojazd marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł..

Korzystającym z przedmiotowego pojazdu na podstawie umowy leasingu był Ł. B. (1) uprawniony do odliczenia 50% podatku VAT.

Odpowiedzialność za tę szkodę ponosił kierujący pojazdem ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W..

niesporne

W dniu 14 listopada 2016 roku poszkodowany Ł. B. (2) zawarł z A. D. umowę cesji wierzytelności m. in. z tytułu zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego w związku z uszkodzeniem w dniu 03 listopada 2016 roku pojazdu marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

umowa cesji wierzytelności – k. 12 akt, zawiadomienie ubezpieczyciela o przelewie wierzytelności – k. 13 akt

W dniu 16 grudnia 2016 roku poszkodowany Ł. B. (1) wynajął od A. D. pojazd zastępczy marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

umowa najmu – k. 17 akt

W dniu 28 grudnia 2016 roku z tytułu najmu pojazdu zastępczego przez okres 16 dni A. D. wystawił poszkodowanemu Ł. B. (1) fakturę o numerze (...) na kwotę 3 200 złotych netto.

faktura – k. 14 akt

W dniu 19 kwietnia 2017 roku A. D. wystawił poszkodowanemu Ł. B. (1) fakturę korygującą numer (...) do faktury o numerze (...) przyjmując okres najmu pojazdu zastępczego przez 16 dni oraz stawkę w kwocie 150 złotych netto za dobę najmu.

faktura korygująca – k. 15 akt

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wypłacił tytułem odszkodowania za najem pojazdu zastępczego kwotę 246 złotych.

W związku z tym, że poszkodowany Ł. B. (1) był uprawniony do odliczenia 50% podatku VAT, A. D. zwrócił ubezpieczycielowi kwotę 23 złotych.

decyzja – k. 18 akt, potwierdzenie przelewu – k. 19 akt

Uszkodzony pojazd marki O. (...) zaliczany jest do klasy pojazdów segmentu C.

Wynajęty pojazd marki V. (...) zaliczany jest do wyższej klasy pojazdów, tj. segmentu D.

Zakłady naprawcze i wypożyczalnie pojazdów z R. i okolic w okresie likwidacji szkody stosowały za najem pojazdów zastępczych klasy C stawki od 80,63 złotych netto (99,18 złotych brutto) do 186,99 złotych netto (230 złotych brutto).

opinia biegłego sądowego M. P. – k. 84-97 akt

Sąd zważył co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że nie były one kwestionowane w zakresie ich mocy dowodowej przez żadną ze stron. Pozostałe dokumenty dołączone do akt nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy nowych i istotnych okoliczności. Sąd wziął pod uwagę również oświadczenia stron uwzględniając je jednakże w takim jedynie zakresie, w jakim nie były one kwestionowane przez stronę przeciwną.

Istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia kwestii spornych w niniejszej sprawie miała opinia biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej i maszynowej M. P.. W ocenie Sądu opinia biegłego sądowego została sporządzona wedle tezy dowodowej wysnutej przez Sąd, poza tym jest logiczna, zgodna z zasadami doświadczenia życiowego i wskazaniem wiedzy. Komunikatywność jej sformułowań pozwala na zrozumienie wyrażonych w niej ocen i poglądów, a także sposobu dochodzenia do wniosków końcowych. Nie zawiera ona również wewnętrznych sprzeczności i wykluczających się wzajemnie wniosków. Nie była także kwestionowana przez żadną ze stron, toteż Sąd oparł się na niej dokonując rozstrzygnięcia niniejszej sprawy i ustalając, że stawka za dobę najmu pojazdu zastępczego, której domaga się powód, tj. w kwocie 150 złotych netto jest stawką rynkową, zaś okres najmu wynoszący 16 dni jest uzasadniony.

W ocenie Sądu powództwo było zasadne w całości.

W niniejszej sprawie powód A. D. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 2 453 złotych tytułem zapłaty pozostałej części odszkodowania z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego. Pozwany wnosząc o oddalenie powództwa, kwestionował żądanie pozwu co do wysokości w zakresie stawek najmu, jak i w zakresie okresu najmu pojazdu.

Zgodnie z treścią art. 822 § 1 i 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Przedmiotem ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest odpowiedzialność ubezpieczającego za szkody wyrządzone osobom trzecim. Jest to więc ubezpieczenie jego odpowiedzialności za wyrządzenie szkody opartej na zasadzie winy lub na zasadzie ryzyka. Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej sięga tak daleko, jak odpowiedzialność cywilna ubezpieczającego, a wysokość świadczeń ubezpieczyciela z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest determinowana wysokością zobowiązań odszkodowawczych ubezpieczającego. W związku z tym odpowiedzialność odszkodowawcza ubezpieczyciela jest taka, do jakiej zobowiązany byłby sprawca szkody, gdyby to od niego powód domagał się naprawienia szkody.

Zgodnie zaś z dyspozycją art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z których szkoda wynikła. W myśl § 2 niniejszego przepisu, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby szkody nie wyrządono.

Przepis art. 361 § 2 kodeksu cywilnego statuuje zatem zasadę pełnego odszkodowania. Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości faktycznie poniesionej szkody. Jednocześnie naprawieniu podlega jedynie taka szkoda, która pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Oceny, czy poniesienie określonych kosztów mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego, należy dokonywać na podstawie indywidualnej sytuacji poszkodowanego i konkretnych okoliczności sprawy. Wskazać przy tym należy, że korzystanie

z rzeczy nie stanowi samoistnej wartości majątkowej i w każdym przypadku należy badać, czy pozbawienia możliwości korzystania z rzeczy wywołało uszczerbek majątkowy poszkodowanych.

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, iż w majątku poszkodowanego Ł. B. (1) powstała szkoda majątkowa, której część stanowią koszty zasadnego wynajmu pojazdu zastępczego na czas dokonywanej naprawy pojazdu uszkodzonego w wyniku kolizji. Nie podlega bowiem wątpliwości, iż w sytuacji gdyby do kolizji de facto nie doszło, nie powstałyby dodatkowe koszty związane z najmem pojazdu zastępczego.

Rozstrzygając kwestię zasadnego okresu najmu pojazdu zastępczego Sąd miał na uwadze, że zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie poglądem koszty najmu przez poszkodowanego tzw. samochodu zastępczego obejmować mogą tylko okres konieczny i niezbędny do naprawy pojazdu (tak Sąd Najwyższy z dnia 05 listopada 2004 roku, sygn. akt II CK 494/03, Biuletyn Sądu Najwyższego 2005/3/11), który w niniejszej sprawie, jak ustalił biegły sądowy, wynosił 16 dni. W tym zakresie wnioski biegłego sądowego nie były kwestionowane przez żadną ze stron, stąd też i Sąd nie znalazł podstaw do ich zakwestionowania.

Odnośnie wysokości stawki najmu pojazdu zastępczego, to wskazać należy, że powód domagał się refundacji przedmiotowych kosztów według stawki w wysokości 150 złotych netto za dobę.

Z opinii biegłego sądowego M. P. wynikało, że uszkodzony pojazd marki O. (...) zaliczany jest do klasy pojazdów segmentu C, zaś pojazd wynajęty – marki V. (...) – do wyższej klasy pojazdów, tj. segmentu D. Natomiast zakłady naprawcze i wypożyczalnie pojazdów z R. i okolic w okresie likwidacji szkody stosowały za najem pojazdów zastępczych klasy C stawki od 80,63 złotych netto (99,18 złotych brutto) do 186,99 złotych netto (230 złotych brutto). Powyższe zaś pozwala na przyjęcie, że stawka, według której powód domaga się zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego w niniejszej sprawie, tj. w kwocie 150 złotych netto, jest stawką rynkową.

Wreszcie niekwestionowana była także okoliczność, że poszkodowany Ł. B. (1) jest uprawniony do odliczenia 50% podatku VAT.

Mając powyższe na uwadze należało uznać, iż pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zobowiązany był do zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego stanowiących iloczyn uzasadnionego okresu najmu (16 dni) oraz stawki w kwocie 150 złotych netto, a zatem kwotę 2 400 złotych netto wraz z podatkiem VAT w wysokości 50%, tj. kwotę 276 złotych, a zatem łącznie kwoty 2 676 złotych. Pozwany z tytułu najmu pojazdu zastępczego wypłacił powodowi kwotę 223 złotych (246 złotych – 23 złotych), zatem do zapłaty pozostała jeszcze kwota 2 453 złotych, co oznacza, że żądanie pozwu w całości było zasadne.

Wobec powyższego Sąd na podstawie art. 822 k.c. w zw. z art. 361 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c. w punkcie I wyroku zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda A. D. kwotę 2 453 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 11 lutego 2017 roku do dnia zapłaty (termin naliczania odsetek nie był kwestionowany przez pozwanego).

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie II wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. i zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda A. D. kwotę 2 511,70 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, na którą składają się kwoty: 123 złotych tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu, 900 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (na podstawie § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1800 ze zmianami), 17 złotych tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 1 471,70 złotych tytułem zwrotu wykorzystanej zaliczki uiszczonej na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 16 kwietnia 2018 roku